

Radikal

Bayram Otel cinayeti



Van merkezde bulunan Bayram Otel, 7.2 lik depremde hasar almasına rağmen açık kalmış.

CÜNEYT ÖZDEMİR

Türkiye / 11/11/2011

"Van'da ilk gün yaşanan bir doğal afetti. Hadi diyelim ona yapacak bir şey yok ama önceki gece yaşanan açık bir cinayetti."

Gelin lafı evirip çevirmeden, kıvrıp bükmeden doğrudan dün Van'da yaşanan olayın adını koyalım. Doğru ya, artık buna doğal afet diyemeyiz. Dünyanın neresinde 5.6'lık bir doğal afette binalar çöküp insanlar ölüyor ki? Üstelik bu sefer suçlayacak, adını sanını bilmediğimiz insanlar, eski iktidarlar da ortada yok. Ne de olsa daha yeni deprem olmuş bir bölgeden söz ediyoruz. Eğer şimdi de birkaç soruyu soramazsak ne zaman soracağız? Mesela nasıl oldu da bu kadar binaya sağlam denildi; nereden duydu da anlı şanlı bakanlar "Bir daha deprem olmaz" diye güvence verdi; depremden korkan, akrabalarını yitiren insanlar nasıl oldu da ikna edilerek sağlam olmayan bu binalara sokuldu?

Bunun adı cinayet. Peki o zaman katil kim? Gelin katilin eşkâlini çıkartalım.

Bu katilin çok kötü bir huyu var: Çok iyimser. Öyle iyimser ki bilimi, ilmi bir kenara koyup kalbinden geçeni akıl süzgecinden geçirmeden anlatıveriyor. Yaraların sarılmasını mı istiyor, aynen yere düşen bir çocuğu avutur gibi "Yok bir şey, tamamdır, hadi bakalım hayata devam ediyoruz" deyip olayı geçiştiriyor. Oysa bu kadar iyimser olmasa, en azından olayları doğru analiz edip teşhisleri zamanında ve yerinde koysa belki de ölmek üzere olan bir hastayı hayata döndürebilecek. Ama yok, bizim katil, iyimserliği bir iyilik olarak görüyor. Deprem bölgesindeki insanlarımızı ilk vuran, bu iyimserlik oldu. Çadırlar tam dağıtılmadan, çadırlar dağıtıldı denildi. Yiyecek temin edilmeden edilmiş gibi bir hava salındı ve daha da önemlisi, görüyoruz ki hasarlı binalar tam olarak kontrol bile edilmeden sağlam raporu verilmiş. Öldürücü bir iyimserlik!

Bizim katilimizin bir diğer özelliği de aceleci olması.

Her şey hemen hallolsun istiyor. Oysa teknik olarak her şeyin hemen hallolmasına imkân ihtimal yok. Olsun varsın, bu aceleciliği ile insanları ölüme sürüklemiş, ne gam! Hemen çare üretiyor. Elbette iki arada bir derede üretilen çareler çare olmuyor. İşte bu acelecilik bu insanlarımızı o hasarlı binalara soktu. Oysa birazcık bile tehlikesi olan binalara, o insanların girmesine izin vermemek şu kış günü sokakta kalsalar bile, en azından bu insanları hayatta tutabilirdi. Olmadı.

Bizim katilin bir diğer özelliği, beceriksizliği. Beceriksiz ama beceriksizliğini çaktırmıyor. Öyle ya, becerikli olsaydı çoktan koordinasyonu kurmuş, Van'da hasar görmüş binaları tek tek kontrol etmişti. En azından hasarlı binaların içine girilmemesi için gerekli önlemi almış olmalıydı, değil mi? Yok almadı, yapamadı, beceremedi.

Ve en önemlisi, kibirli bir katilimiz var.

Kendisine söz söyleyenin vay haline... 'Ama' dediğinizde lafı ağzınıza tıkıyor. İyimser yerine gerçekçi olalım deseniz bir anda size gürlüyor. "Acele etmeyin, yaptığınız açıklamaları biraz daha gerçekçi yapın" deseniz ne münasebet, kafanızda yumurta kırıyor. "Koordinasyon yok" deseniz, hele bir de protesto etmeye kalksanız biber gazını, copu yemeye hazır olun zaten...

Bakın bütün bunları şuraya yazıyor olmamız bile bu kibirli katile bir uyarı değil, tam tersi, bir hakaret olarak algılanacaktır. Van'da ilk gün yaşanan bir doğal afetti. Hadi diyelim ona yapacak bir şey yok ama önceki gece yaşanan açık bir cinayetti. İnsanlarımızı doğal afetlerde kaybetmek hepimizin kalbini kırıyor ama böylesine düpedüz cinayetlerde kaybetmek öfkelenendiriyor.

Uluslararası rezalet! Dün Londra'daydım. Depremi görünce ilk uçağa bilet aldım, döndüm. Dönüş yolunda BBC'de Van'daki deprem 2. haber olarak veriliyordu. BBC'deki spiker soğukkanlı bir ses tonuyla Van'da kurtarma görevlilerinin kaldığı otelin yıkıldığını söylüyordu. "Dünyanın acaba başka yerinde depremzedeleri kurtarmaya gidenlerin deprem altında kaldığı bir organizasyon var mıdır?" diye düşündüm. Depremzedeleri kurtarmaya giderken depremzedeye dönüşmek, kabul edin ki hayli trajik bir durum. Dünyanın öte ucundan gelen Japon, bu iyiliksever insanlar, kendilerini doğru düzgün sağlam bir otele yerleştirmedikleri için bizden hesap sormasın da kimden sorsun? Tabii bir de valiyi, bakanı protesto etti diye biber gazı yiyen depremzedeler var. Yahu bırakın adamlar slogan atsın, bağırınsın, hatta taş atsın... Bu ne şiddet ne celal... Adamın anası babası ölmüş, kızacak birilerini arıyor, bırakın kızsın, bağırınsın çağırınsın, başınızı dönüp gidin, ne olur sanki? Depremzedeye biber gazını yaptırmak, coplamak da nereden çıkıyor?

Demeç kirliliği depremden beter

Kızılay Genel Başkanı Ahmet Lütfü Akar'ın konuk olduğu Van depreminin hemen sonrasında yaptığımız 5n1k programını hiç unutmayacağım. Ahmet Bey kendine güvenen ifadesi ile 'çadırların yetmeyeceğini bildiklerini' ve 'insanlarımızın hasarsız evlerine girmesini, dünyanın hiçbir yerinde bu kadar insanın çadırda barınamayacağını' söylüyordu. Acaba bugün o otel yıkıntısının altında kalan insanlarımızın kulağında bu sözler yankılanıyor mudur?

Ya da Şehircilik ve Çevre Bakanı Erdoğan Bayraktar'ın daha geçen gün söylediği o veciz söz, "Büyük depremin olduğu yerde bir daha deprem olmaz, diyebilirim ki Van-Erciş en güvenli bölgedir" demeci...

Kimden hesap soralım? Allah rızası için biriniz bir adres gösterin, kime kızalım?